

Η «Εμπειρία Εκδοτική» πρόσφατα κυκλοφόρησε τη βιογραφία του Γιώργου Ζαμπέτα με τίτλο: «μάλιστα, κύριε ...Ζαμπέτα».

Είναι μια έκδοση που φέρει την υπογραφή του Κώστα Παπασπήλιου.

Όπως σημειώνεται σε διάφορες δημοσιεύσεις:

«Σε αυτή τη βιογραφία, ο αναγνώστης θα διαβάσει άγνωστες στιγμές της προσωπικής και καλλιτεχνικής ζωής του Γιώργου Ζαμπέτα, του καλλιτέχνη που σημάδεψε με τη μουσική και τα τραγούδια του μια ολόκληρη εποχή και συνεχίζει να εμπνέει νέους τραγουδοποιούς. Μια γλαφυρή περιγραφή για το μεγάλο μουσικοσυνθέτη, που χάραξε εκ νέου το δρόμο του ελληνικού λαϊκού τραγουδιού.» □

Κι' έτσι είναι τα πράγματα, ή τουλάχιστον έτσι είναι κατά το ήμισυ.

Η έκδοση τούτη, κάνει την απόπειρα να προσεγγίσει τόσο τον καλλιτέχνη, όσο και τον άνθρωπο Ζαμπέτα αλλά και τα γεγονότα της εποχής στην οποία αναφέρεται.

Αν αξιολογηθεί μόνη της καλύπτει τις επιδιώξεις της.

Δεν θα καταφέρει όμως να σταθεί δίπλα στην δουλειά της Ιωάννας Κλειάσιου: «Γιώργος Ζαμπέτας: Βίος και πολιτεία Και η βρόχα έπιπτε... στρέιτ θρου»

Το προ δωδεκαετίας (1997) πόνημα (εκδόσεις Ντέφι) είναι μια σαφώς πληρέστερη εργασία που φέρει πάνω της όλα τα δείγματα μια δουλειάς που όχι μόνο πόνεσαν όσοι ασχολήθηκαν, αλλά μια σφραγιδα διαχρονική
ασχολία
ς. Είναι μια διατριβή και πέρα από την ιστορικά επιστημονική προσέγγιση του θέματος διακρίνεται από την ανθρώπινη και συγκινητική πλευρά της.

Όσοι επιθυμούν μια πιο επιφανειακή διαδικασία, δεν θα μείνουν παραπονεμένοι από το «μάλιστα, κύριε Ζαμπέτα». Επί της ουσίας όμως, δεν προσθέτει τίποτα στο θέμα, το οποίο έχει περιγραφεί αναλυτικότερα και μάλλον κλείσει (έως τουλάχιστον να εμφανιστούν νέα στοιχεία) στο βιβλίο της Ιωάννας Κλειάσιου.

